

Práce pojednává o pojetí spravedlnosti v Kambodži, jejíž kultura je výraznou měrou utvářena buddhistickými etickými hodnotami. Pojem spravedlnosti je nahlížen v různých kontextech, jak kulturních a sociálních, tak i dějinných a především náboženských. Práce se zakládá na bádání ve čtyřech oblastech, do jejichž současné podoby se etické učení buddhismu výraznou měrou otisklo. Jedná se o slovesnost, uměleckou tvorbu, buddhistické učení a rozhovory. V oblasti tradiční kambodžské slovesnosti bylo bádání zaměřeno na pohádky a přísloví, v oblasti umělecké tvorby pak na současnou filmovou tvorbu Kambodžanů. Písemné a obrazové zdroje jsou doplněny jednak několika rozhovory s Kambodžany realizovaných v letech 2011 a 2012 přímo v Phnom Penh, a jednak učením kambodžského buddhistického mnicha Maha Ghosanandy, který významnou měrou přispěl ke smíření Kambodžanů po traumatizujících událostech, k nimž došlo v druhé polovině 70. let za vlády Rudých Khmérů. Práce dokládá úzkou provázanost náboženské praxe s každodenním životem běžného Kambodžana. Byť se jedná o buddhistickou zemi, vykazuje tamní náboženský život silně synkretickou podobu náboženské praxe. Kromě buddhismu sestává z prvků šamanismu, uctívání předků, animismu a hinduismu. Proto se jedná o pojetí spravedlnosti nikoliv v buddhismu jako takovém, ale ve specificky kambodžském buddhismu.